

Arrest

nr. 288 835 van 12 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 15 oktober 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 5 november 2020 om internationale bescherming. Op 23 december 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjitische van Arabische origine te zijn. U bent geboren op (...) 1989 te Bagdad, waar u eerst in de Shaab wijk woonde. Omdat de veiligheidssituatie daar verslechterde, verbleef u de laatste jaren in Waziriya (Bagdad). Zowel op school als op straat werd u geregeld uitgelachen omwille van uw kleine gestalte. U slaagde erin uw diploma Spaanse talen aan de universiteit te behalen. U kon echter geen werk vinden in de richting waarin u afstudeerde. Nadat uw broer M. (...) het land verliet, nam u zijn taak als voorzitter van de Iraakse vereniging voor personen met dwerggroei over. Via uw vrijwilligerswerk voor deze door uw broer M. (...) en zus R. (...) opgerichte vereniging, kon u uiteindelijk vanaf 19 september 2019 aan de slag als postbediende bij de hoge juridische raad. U kon het niet goed vinden met uw overste A. (...), dewelke u te kennen gaf dat hij u daar niet lang zou laten werken. Op 12 maart 2020 vond u bij de post op uw werk een ongestempelde envelop. U durfde hiermee niet naar A. (...) te gaan en was tevens nieuwsgierig naar de inhoud, waardoor u besloot de brief te openen. Toen u zag dat de brief van Iran kwam en ging over maatregelen tegen de opposanten, besloot u een foto van de brief te nemen. U wilde hieromtrent immers een waarschuwing geven aan de opposanten, aangezien u sympathie had met de personen die op dat moment voor hun rechten aan het opkomen waren. Zelf durfde u niet deelnemen aan de protesten, uit angst uw job kwijt te raken. Bovendien waren verschillende meisjes die deelnamen aan de protesten gearresteerd en nadien verdwenen. Net op het moment dat u de foto nam, kwam A. (...) binnen. Hij vroeg boos wat u aan het doen was en nam u mee naar het hoofd van financiën en administratie, mevrouw R. (...). Daar werd een tuchtprocedure tegen u opgestart. U werd erop gewezen dat u het recht niet had om die brief te openen en al zeker niet om er een foto van te nemen. Mevrouw R. (...) zei toen echter dat ze verder geen stappen zou ondernemen. Omwille van de covid-situatie ging kort nadien een lockdown in. Enkele dagen daarna werd u door A. (...) aangemaand naar het werk te komen. Mevrouw R. (...) bleek te zijn ontslagen, volgens A. (...) omdat ze niet streng genoeg tegen u had opgetreden. Er ging een tweede lockdown in en rond mei of juni diende u terug halftijds naar het werk te komen. Rond 25 juni 2020 gaf A. (...) u te kennen dat ook hij zou worden overgeplaatst. Hij zei erbij dat hij u niet zomaar zou laten gaan en dat u hem op een zeker moment zou terugzien. U merkte in die periode steeds dezelfde persoon bij u in de buurt op. Rond 29 juni 2020 zag u hem met iemand anders op een motorfiets passeren vlakbij uw woonplaats. U kreeg een eng gevoel en realiseerde zich dat u wel eens hun doelwit zou kunnen zijn. Op dat moment trok hij zijn wapen en schoot in uw richting. In uw buurt woont een verantwoordelijke persoon van het ministerie van opvoeding. De security van deze persoon dacht dat de aanslag op hem gericht was en schoot in de richting van de schutter, dewelke kon ontkomen. Uw moeder, die op dat moment buitenstond, viel en brak hierbij haar schouder. Omwille van de covid-situatie kon ze niet worden verzorgd in het ziekenhuis. Op 5 juli 2020 is uw moeder overleden aan een longinfectie. Zij was uw steun en toeverlaat. Toen zij er niet meer was, besloot u Irak te verlaten. Op 12 oktober 2020 bent u legaal naar Turkije vertrokken. Op 15 oktober 2020 reisde u van daaruit illegaal verder via Duitsland en kwam u in België aan op diezelfde datum. Uw zus R. I. J. (...), broers H. I. J. Al-H. (...) en M. I. J. Al-H. (...) werden hier jaren geleden erkend als vluchteling. Op 5 november 2020 werd uw verzoek om internationale bescherming hier geregistreerd. Recent kwam u via uw vader te weten dat na uw vertrek personen bij vrienden van uw vader in een café naar u kwamen informeren. U vreest bij terugkeer naar Irak te worden gearresteerd.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele werkbadge voor. Tevens legt u een usb stick voor waarop kopieën van volgende documenten opgeslagen staan: uw identiteitskaart (d.d. 20/5/18), uw paspoort (d.d. 4/6/18), foto's van uw werk, foto's en video's i.v.m. uw activiteiten bij de vereniging voor personen met dwerggroei, röntgenfoto's van de schouder van uw moeder, de overlijdensakte van uw moeder en foto's van haar doodskist.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden besloten dat u niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

De hoofdreden waarom u Irak verliet, is dat u vreest voor de gevolgen nadat u een vertrouwelijke brief had geopend en gefotografeerd tijdens uw werkzaamheden. Daarnaast wijst u er ook op dat u jarenlang moeilijkheden ondervond omwille van uw kleine gestalte (CGVS p.14).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Evenmin toont u aan een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit omwille van volgende redenen.

U hebt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) niet kunnen overtuigen wat betreft uw vrees in verband met uw werkzaamheden. Dat omwille van het fotograferen van een vertrouwelijke brief een tuchtprocedure tegen u zou zijn opgestart, valt binnen de lijn der verwachtingen. Het is echter frappant dat mevrouw R. (...) geen verdere stappen, tegen u ondernam. U mocht nadien gewoon uw werk blijven verderzetten, terwijl zij wel werd ontslagen en ook uw directe overste A. (...) werd overgeplaatst (CGVS p.15-16, 18). U bleef naar uw werk gaan en haalt nergens aan dat u werd ontslagen of dat andere maatregelen tegen u genomen werden (CGVS p.16, 18). U verklaart het gevoel gehad te hebben dat u in de gaten werd gehouden. U zag immers dezelfde persoon verschillende keren in uw buurt. U weet niet waarom of door wie of welke organisatie u gevolgd zou worden. In eerste instantie dacht u er zelfs niet aan dat u gevolgd zou worden, maar toen deze persoon zijn pistool trok, kreeg u opeens toch het gevoel dat u het doelwit was (CGVS p.16, 18-19). Zowel zijn security als de politie ging er echter van uit dat de verantwoordelijke persoon van het ministerie van opvoeding, die tevens in uw buurt woonde, het werkelijke doelwit van de beschieting was (CGVS p.16-17). In ieder geval hebt u de schutter nadien nooit meer gezien (CGVS p.17). Nochtans bleef u na de beschieting nog enkele maanden op hetzelfde adres wonen (CGVS p.3-4). Uw vader verblijft daar momenteel nog steeds en stelt het goed (CGVS p.5-6). Niemand van uw familie ondervond na uw vertrek aan u gelieerde problemen (CGVS p.8). U vernam enkel zeer recent dat uw vader van andere mannen te weten kwam dat zij in een café werden aangesproken om informatie over u te bekomen. U weet echter niet wie de personen die dit vroegen waren, noch wanneer dit plaatsvond (CGVS p.8, 19). Dit wijst er allerminst op dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren.

Uw vrees te worden gearresteerd, net als andere meisjes die deelnamen aan protesten, slaat kant noch wal. Waarom u dit vreest kunt u niet meteen uitleggen. U hebt zelf immers nooit deelgenomen aan de protesten. Bovendien zou u de opposanten ook enkel mondeling gewaarschuwd hebben met betrekking tot de inhoud van de brief die u opende. U hebt de brief niet op Facebook gepost, aangezien de foto tijdens de tuchtprocedure van uw telefoon werd verwijderd. Dat u de autoriteiten zou hoeven te vrezen is pure speculatie van uwentwege, dewelke u met geen enkele indicatie kunt staven. Dit is tevens onverenigbaar met het feit dat u ervoor koos het land legaal te verlaten (CGVS p.12, 17, 21). Indien u werkelijk zou hebben gevreesd dat de autoriteiten u wil(l)d(en) arresteren, is het zeer bevreemdend dat u ervoor koos zich op zulke manier bloot te stellen aan een niet te onderschatten risico. Dit doet dan ook vermoeden dat u in werkelijkheid niets te vrezen hebt van de Iraakse autoriteiten.

De problemen die u ondervond omwille van uw kleine gestalte zijn onvoldoende ernstig om gewag te kunnen maken van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw moeder was uw grootste steun en toeverlaat. Uw broers en zussen hadden hun eigen leven en hoewel uw vader wat strenger was en op een minder liefdevolle manier met u omging dan uw moeder, ondersteunde hij u ook (CGVS p.19-20). Toen u nog geen werk had werd u onderhouden door uw familieleden en later kon u via uw vrijwilligerswerk bij de vereniging voor mensen met dwerggroei aan een job bij de hoge juridische raad geraken (CGVS p.9-10). U werd zowel in de lagere school, als in het secundair als op de universiteit gepest. U werd uitgelachen en nageroepen, maar slaagde er uiteindelijk wel in uw diploma aan de universiteit te behalen. Ook buiten school merkte u dat mensen over u roddelden en u scheef bekeken. U merkte dat uw zussen en vriendinnen zich schaamden als ze met u over straat liepen en had het gevoel ongewenst te zijn. Bovendien kon u geen partner vinden. U slaagde er tevens niet in werk te vinden op uw studieniveau (CGVS p.8-9, 12, 20). Hoewel dit uiteraard laakbaar en verwerpelijk is, kunnen deze incidenten echter niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is dus onvoldoende ernstig en zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming. Hoewel het CGVS aanneemt dat zulke behandeling niet aangenaam is, is dit niet van die aard dat u niet zou kunnen terugkeren naar Irak. Deze feiten vormden tevens niet de

aanleiding voor uw vertrek. Uw broer M. (...) en zus R. (...), dewelke ook personen met dwerggroei zijn, vertrokken reeds jaren eerder uit Irak. Hoewel u samen met hen had kunnen vertrekken, koos u ervoor in Irak te blijven, waar u klaarblijkelijk nadien nog jarenlang kon verblijven, zonder ernstige problemen te ondervinden.

Het feit dat uw broers en zus, R. I. J. (...), H. I. J. Al-H. (...) en M. I. J. Al-H. (...), hier in België de status van vluchteling kregen toegekend, heeft geen doorslaggevende invloed op de inschatting van uw vrees voor vervolging. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bestaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten

bermbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie – sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar

een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart (d.d. 20/5/'18) en paspoort (d.d. 4/6/'18), werkbadge, de foto's van uw werk en de foto's en video's i.v.m. uw activiteiten bij de vereniging voor personen met dwerggroei, vormen slechts een indicatie aangaande uw identiteit, nationaliteit en werkzaamheden, dewelke hier niet ter discussie staan. Het feit dat uw moeder overleed, wordt niet in twijfel getrokken. De röntgenfoto's van haar schouder, haar overlijdensakte en de foto's van haar doodskist vormen dus een indicatie met betrekking tot een aspect van uw relaas hetwelk niet wordt aangevochten. Wat wel wordt betwist is het feit dat u het doelwit was van een beschieting, gelinkt aan uw werkzaamheden. Deze documenten kunnen de hierover gerezen twijfels niet wegnemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht".

Na een beknopte theoretische toelichting bij de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5, en 62 van de Vreemdelingenwet, laat verzoekster gelden dat geen behoorlijke analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die zij heeft voorgelegd. Zij licht dit als volgt toe:

"De verwerende partij heeft inderdaad niet genoegzaam rekening gehouden met de volgende elementen:

- Het bijzondere kwetsbaar profiel van de verzoekende partij, een specifiek profiel dat ook vanuit verschillende invalshoeken moet worden onderzocht*
- nl. als vrouw, in een maatschappij die de vrouwen niet op gelijke basis behandelt en die door een traditionele interpretatie van de Koran en de Islam beïnvloedt wordt.*
- nl. . als vrouw maar de die bovendien ook met een zichtbaar en opvallend handicap behept is. een persoon met dwerggroei die de lef heeft op te komen om de belangen van die mensen die door de regeringen verwaarloosd zijn, te verdedigen.*
- nl als vrouw met dwerggroei waarvan naaste familieleden het land ontvlucht zijn om zich in het Westen te vestigen*
- nl een vrouw met dwerggroei, aan wie men toch de faveur had gemaakt van haar aan te werven in een staatsdienst en die desondanks als verrader heeft gehandeld*

De verzoekende partij wordt thans beschuldigd op grond van artikel 164 van het Iraakse Strafwetboek, dat heeft zij begin januari 2023 van haar vader kunnen vernemen, die haar een document hieromtrent heeft laten geworden. 'arrestatiebevel en beschuldigingsacte)

<http://www.aina.org/books/cpapenalcode.htm>

Part Two, Chapter One, Paragraphs 156-189, offenses against the external security of the state.

Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « (...) »². Deze vereiste is immers gebonden aan de samenwerkingsplicht.

In casu worden de volgende elementen geenszins betwist :

- vrouwelijk geslacht
- Iraakse nationaliteit uit Bagdad
- Sjiitische moslim
- Dwerggroei en hoofd van een belangenvereniging van mensen van klein gestalte in opvolging van haar naar België gevluchte brier M. (...);
- Zus en broers in België als vluchteling erkend
- Tewerkstelling aan een staatsdepartement in Irak, Hoog Juridische Raad ; hetzij een hogere rechtsmacht in Irak)

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4).

Het CGVS betwist niet dat de verzoekende partij effectief een brief zou hebben gefotografeerd hetgeen logischer wijze leidde tot het opstarten van een tuchtprocedure.

Het zijn de verdere gevolgen die het CGVS betwist :

Het CGVS haakt vooreerst dat R. (...) tegen haar geen verdere stappen ondernam en dat A. (...) overgeplaatst werd terwijl zijzelf verder kon blijven werken.

de verzoekende partij laat hierbij bemerken het dat het Commissariaat zo zelf opmerkt dat R. (...) Ontslagen werd, waardoor is uiteraard niet in staat was nog verdere stappen tegen de verzoekende partij te zetten...

zij was er uiteraard niet meer voor bevoegd.

De redenering van het Commissariaat generaal faalt in feite en in rechte.

Zij was de verantwoordelijke en hoger geplaatst In de hiërarchie dan haar rechtstreekse chef A. (...).

De verzoekende partij wind te benadrukken Dat is vertrokken is toen de tuchtprocedure nog niet afgesloten was en dat een tuchtprocedure uiteraard ook tot een gerechtelijke procedure kan uitlopen als er daar reden voor is of als er iemand daar achter staat

de corruptie in Irak blijft heel hoog en Dat was trouwens ook een van de leidmotieven voor de betogingen en protestacties die in 2019 gevoerd werden...

de verzoekende partij heeft ook het duidelijk aangegeven dat zijn op haar werk nou In de gaten gehouden werd.

zij is van oordeel dat zij op haar werk gelaten werd om haar te bespieden : Een mogelijke reden hiervoor is niet Alleen Maar het feit dat zij een brief opende en fotografeerde, maar dat zij ook informatie overmaakte aan de betogers wanneer het haar mogelijk was.

De verzoekende partij kan niet uitsluiten dat ze door haar collega's niet verklikt werd noch dat opgemerkt werd dat ze veel belangstelling betoonde voor informaties in verband met de repressie van de protestvoerders...

Het Commissariaat generaal verzuimt verder volledig rekening te houden met de inhoud van de briefwisseling die zij opende en fotografeerde..

En dat hierbij dient te worden herinnerd dat deze brief uitging van de Iraanse islamitische Republiek En gericht was tot een hogere magistraat van het iraaks gerecht.

Dat is zelfs indien de verzoekende partij geen tijd had om een volledige lezing van het document te maken kan reeds geoordeeld worden dat het onderwerp uitermate gevoelig was...

des te meer nog wanneer moet worden vastgesteld dat de protestacties eveneens de invloed van De Iraanse Regering op De Iraakse regering aanklaagden.

Dat de briefwisseling kon worden geïnterpreteerd als een rechtstreekse poging en dat de verzoekende partijom de Iraakse magistratuur Te beïnvloeden en dus als een rechtstreekse inmenging In de interne zaken van Irak; iets waarvan de verzoekende partij sowieso ooggetuige was geweest.

dat de verzoekende partij het rechtstreekse doelwit is geweest en van een beschieting en dat zij ervan overtuigd is dat ze slechts gered werd door het zfeit dat een van de bewakers van een buur, zelf in de richting van de daders begon te schieten.

het Commissariaat generaal houdt helemaal geen rekening met het heel gevoelig inhoudelijk karakter van de brief wisseling die toevallig In de handen van de verzoekende partij geraakte...

het Commissariaat generaal betwist evenmin ernstig dat de verzoekende partij en gebruik heeft gemaakt een van de inhoud van de briefwisseling en betogers verwittigd heeft van een dreigende repressie die door Iran gesteund werd.

het Commissariaat generaal gaat totaal voorbij aan de werkelijk betekenis hiervan, ook op strafgebied en toegepast op een staatsbediende, die in de beoefening van haar ambt gebruik maakte van vertrouwelijke informatie...

De gelegenheid dat de verzoekende partij deze brief niet op Facebook bekend maakt en dat ze slechts mondeling haar vrienden verwittigde laat die eerdere vaststelling ongewijzigd.

de opmerking van het Commissariaat is des te min pertinent dat de Iraakse veiligheidsdiensten gekend zijn voor talrijke mensenrechten schendingen, waaronder foltering, ontvoeringen en executies...

Dat de verzoekende partij het risico niet kan lopen te worden gearresteerd en ondervraagd.

Dat redelijk kan worden aangenomen ten aanzien van de heersende repressie ten opzichte van de protestvoerders, dat de veiligheidsdiensten het hierbij niet zullen laten.

Dat de verzoekende partij redelijk kan en mag denken dat tegen haar een zwaar belangrijk dossier opgemaakt werd en dat dit de mogelijke reden is waarvoor zij niet onmiddellijk aangehouden werd en nog enkele maanden in Irak kon verblijven zonder noemenswaardige gevolgen.

Dat dit echter thans niet meer het geval zou zijn.

dat tegen haar een procedure opgestart werd waarbij zij op grond van artikel 164 van het strafwetboek vervolgd werd voor het uitlekken van informatie en het vrijgeven van gerechtelijke dossiers.

Dat de verzoekende partij vreest dat deze beschuldiging niet de enige zal blijven vermits zij ook als een staatsdienaar diende te worden beschouwd zodat zij ook als een verrader kan worden beschouwd.

Het CGVS stelt verder dat de discriminatie waarvan de verzoekende partij het voorwerp maakte, onvoldoende zou zijn geweest.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het CGVS de discriminatie op zich niet betwist doch onvoldoende acht te zijn om te worden weerhouden in het kader aan de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Het Commissariaat generaal verzuimt echter ook een grondig onderzoek in het kader van de subsidiaire bescherming.

Dat indien de Iraakse maatschappij omwille van de oorlogsomstandigheden gewoon is geworden om oorlogsinvaliden te zien rondlopen; en 10 te worden vastgesteld dat de blik voor aangeboren handicappen zoals het dwerggroei niet gewijzigd is.

dat de maatschappij heel traag evolueert ten opzichte van aangeboren handicappen die ook vaak geassimileerd worden met mentale achterlijkheid.

En dat hierbij nogmaals dient te worden herinnert dat de verzoekende partij reeds discriminatie ondervindt als vrouw, daar de plaats van de vrouw in de Iraakse maatschappij nog volledig aan de achterkant staat.

En dat als vrouw een handicap vertonen die ook heel zichtbaar is zoals dwerggroei, Onbetwist voor vergaande discriminatie zorgt in het dagelijks leven, in het private leven en het openbare leven.

in casu en in verband met de feiten die aanleiding waren voor haar vertrek uit Irak, Het dient te worden aangestipt dat ze op haar werk; als vrouw met dwerg groei geenszins aanvaard werd door haar chef A. (...), en die haar nauw in de gaten hield met de bedoeling haar te laten ontslagen....

en dat tot slot dient te worden vastgesteld dat de Iraakse regering geen enkele stappen onderneemt noch om de mentaliteiten te laten veranderen En evolueren noch om sociale tegemoetkomingen aan te bieden."

Vervolgens voert verzoekster een theoretisch betoog over de bewijslast en de samenwerkingsplicht.

Daarna laat verzoekster het volgende gelden over haar fysieke toestand:

"De verwerende partij betwist het trouwens zichtbare handicap van de verzoekende partij niet.

Zij laat echter na de impact ervan op het risico in geval van terugkeer te analyseren en houdt geen rekening met het bijzonder kwetsbaar profiel van de verzoekende partij als alleenstaande vrouw met een handicap van dwerg groei.

Althans stelde uw Raad reeds dat de verwerende partij een onderzoek moest leiden naar het risico tot vervolging rekening houdende met de objectieve situatie in het land van herkomst ook al werd de vrees niet duidelijk geuit tijdens het persoonlijk onderhoud en dat een verzoeker in aanmerking kon komen voor de vluchtelingenstatus in aanwezigheid van een vrees op basis van de gezondheidstoestand :

« (...) »⁸

Dit geldt uiteraard evenzeer aangaande het risico tot ernstige schade en de analyse van de elementen om in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming onder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aldus dient er onderzoek te worden gepleegd naar hoe de verzoekende partij behandeld werd / zal worden in het land van herkomst, of zij reeds het slachtoffer was van daden van vervolging, discriminatie,

onmenselijke en vernederende behandelingen ex artikel 3 van het EVRM of het voorwerp uitmaakte van ernstige schade of nog als ze hiervan het slachtoffer kan worden ingeval van terugkeer.
De verwerende partij hoort hierover een pertinent onderzoek te vervaardigen, hetgeen niet is gebeurd.”

Over de door haar neergelegde documenten stelt verzoekster het volgende:

“Mevrouw Al-H. (...) vreest haar Iraakse autoriteiten en de mensen die omwille van haar handelingen niet alleen wijzigingen hebben gezien in hun loopbaan maar die eveneens ook kunnen worden vervolgd als medeplichtig omwille van hun gebrek aan inzicht en toezicht wat betreft de verzoekende partij die in hun dienst pas aangeworven was en de waaraan dus meer aandacht diende te worden besteden, zeker in vast in een periode want politieke en sociale labiliteit die voor doel hadden de regering te doen wankelen. ze heeft van haar vader begin januari 2023 een kopie mogen ontvangen van een arrestatiebevel wegens een lopend onderzoek aangaande en misdaad die door artikel 164 van het Iraakse wetboek dan straf recht beschreven wordt Als het uitlekken van informatie en het vrijgeven van gerechtelijke dossiers In casu werd er geen rekening gehouden met de verklaringen van mevrouw Al-H. (...) met betrekking tot het gebrek van haar bescherming als vrouw

In de COI-focus van januari 2021 naar de welke de verwerende partij verwijst wordt dit bevestigd en leest men evenzeer dat schendingen van mensenrechten jegens vrouwen gebruikelijk zijn :

Op deze grond bestaat er aldus ongetwijfeld een risico tot vervolging.

Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

En dat hierbij dient te worden herinnerd dat de verzoekende paar duim het voorwerp maakte van een beschieting het die haar heel duidelijk viseerde.

Dat de vrees van de verzoekende partij uiteraard steeds actueel blijft ten aanzien onder meer van de repressie die gevoerd wordt door de autoriteiten Tun aanzien van de deelnemers aan de protestacties van 2019 en volgenden.

een duidelijk bewijs dat de autoriteiten Deze betogingen oh serieus nemen en hieraan een einde willen stellen voor zover nodig met gewelddaden

cfr

(...)

<https://www.hrw.org/report/2022/11/29/sleep-law/violence-against-protesters-and-unaccountable-perpetrators-i>

De verzoekende partij dient dusdanig als de vrouw met een bijzonder kwetsbaar profiel te linken aan haar dwerggroei, die binnen het toepassingsgebied van artikel 1A van het Verdrag van Genève vallen, de vluchtelingenstatus te worden verleend.”

Verzoekster besluit dat zij aantoon dat zij een risico op vervolging vertoont ingeval van terugkeer.

Ondergeschikt voert verzoekster het volgende aan wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet:

“Naast de elementen die op de voorgrond werden geplaatst en die, ondergeschikt, minstens de toekenning van de subsidiaire bescherming verantwoorden daar de verzoekende partij een specifiek profiel bekleedt 5, volgt de nood aan subsidiaire bescherming zoals bepaald door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet evenzeer uit de algemene situatie.

“(…)”⁹

Althans dient die complexe veiligheidssituatie op de voorgrond te worden geplaatst.

De corruptie in Irak vormt namelijk een bron voor de aanhouding van het conflict, van de terroristische groeperingen en dit heeft een invloed op eenieders leven :

“(…)”¹⁰

De verwerende partij voerde geen onderzoek naar de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen :

“(…)”¹¹

“(…)”¹²

In die zin leest men ook over het ziekenhuis dat in Bagdad in april 2021 in brand schoot dat men moet kiezen tussen de patiënten door plaatsgebrek en dat bij protesten verwonden niet naar het ziekenhuis durven door de aanwezigheid der veiligheidsdiensten :

"(...)"¹³

Een gelijkaardige gebeurtenis deed zich voor op 12 juli 2021 met een voorlopige dodentol van 64 personen. De woordvoerder van het Iraakse Parlement stelde zelf dat dit een illustratie was van het gebrek van de regering haar bevolking te beschermen :

"(...)"¹⁴

Men dient spijtig genoeg vast te stellen dat in Bagdad het blindelings geweld zich versterkt en dat de verzoekende partij zich evenzeer in dergelijke situatie zou kunnen bevinden met de opkomst van Daesh, de verzwakte Iraakse veiligheidsdiensten die Daesh niet verder kunnen afstoten en de aanslagen die de burgers in hun dagelijks leven treffen.

Het startpunt van deze erbarmelijke veiligheidssituatie is niets minder dan de COVID-19-epidemie met de economische instorting van het land ten gevolge van de daling van de olieprijs :

"(...)"¹⁵

Hierdoor geraken burgers moeilijk rond in hun dagelijks leven :

"(...)"¹⁶

Op 17 en 19 december 2020 leest men hoe hard de inflatie Iraakezen toeslaat :

"(...)"¹⁷

"(...)"¹⁸

Uiteindelijk leidt deze crisis tot de opkomst van ISIS :

"(...)"¹⁹

De aanvallen van 2021 door ISIS zijn het rechtstreekse gevolg van de verzwakking der Iraakse troepen die door het gebrek aan sociale afstand werden geraakt door de ziekte evenals door de stopzetting van de steun der Iraakse troepen door buitenlanders als gevolg van de COVID-situatie. Tijdelijke terugtrekkingen van buitenlandse troepen werden definitief waardoor Irak de infrastructuur ontbreekt om de slapende Daesh-cellen in te nemen :

"(...)"²⁰

Het gebrek aan controle door de Iraakse regering over de milities in Bagdad kwam eind mei 2021 alweer tot uiting wanneer de PMF-troepen de Iraakse premier kwamen imponeren binnen de Groene Zone zelf :

"(...)"²¹

Begin juni 2021, werd een restaurant in de Bagdadese stad getroffen door een bomaanslag met 3 doden en 16 verwonden tot gevolg :

"(...)"²²

Op 19 juli 2021, werd Bagdad getroffen door een belangrijke aanslag vanwege Daesh :

"(...)"²³

Het einde van het jaar 2021 blijkt evenmin rustgevend, daar de Iraakse overheid zich zorgen baart over aanslagen die ISIS op 5 verschillende plaatsen plant voor Nieuwjaar:

"(...)"²⁴

Dit geldt evenzeer in de Baghdad Belts :

"(...)"²⁵

In juli 2022, leest men nog verder over de bedreiging die ISIS vormt :

"(...)"²⁶

"(...)"²⁷

De inwoners van Bagdad zijn hiernaast het slachtoffer van de zware spanningen in Irak tussen de Iraanse en de Amerikaanse belangen.

Sedert eind 2019, is de hoofdstad het voorwerp van confrontaties, die vaker in de groene zone en in de zone van de luchthaven plaatsvinden, doch veelal de inwoners treffen door nevenschade.

Ook residentiële zones worden in die confrontaties getroffen :

"(...)"²⁸

De verzoekende partij richt uw aandacht op een krantenartikel waarin men leest dat dergelijke aanslagen gebruikelijk zijn geworden sedert de aanval op generaal Soleimani : "(...)"²⁹ Krantenartikelen getuigen van burgers die door deze spanningen tussen de Iraniërs en de Amerikanen worden getroffen :

"(...)"³⁰

"(...)"³¹

Men leest in een artikel van Al Jazeera van september 2022 dat er, naast raketaanslagen in september, in augustus 3 doden vielen in een context van hevig geweld :

"(...)"³²

In oktober 2022, waren er nog raketaanvallen op de stad :

"(...)"³³

De laatste COI-focus van juni 2022 die de verwerende partij aanhaalt dateert aldus van voor de verheving van het geweld in Bagdad.

Uiteindelijk, wordt er nog gewezen op de betogingen die sedert 2019 aanhouden en die gewelddadig worden onderdrukt :

"(...)"³⁴

"(...)"³⁵

"(...)"³⁶

Uit het laatste artikel blijkt dat naast de onrust die volgt uit de protesten, liefst 8 raketten de hoofdstad troffen op 28 september 2022.

Er bestaat kortom een reëel risico op grond van het geweld dat zich voordoet in Bagdad.

Deze elementen verantwoorden dan ook dat de subsidiaire bescherming aan de verzoekende partijen wordt verleend.

Dat tot slot het jaar 2022 afgesloten werd op heel sombere voorspellingen voor Irak, en werd Irak gewaarschuwd nopens de dreigende invloed van Iran...met als achtergrond het nog bijkomend Russisch-Oekraïens conflict en bijgaande crisis ..

At Jordan summit, Arab countries and France warn Iraq against Iranian influence

The meeting held on the shores of the Dead Sea, which brought together twelve countries of the region, including the enemies Saudi Arabia and Iran, did not produce any results.

By Philippe Ricard , Published on December 22, 2022

https://www.lemonde.fr/en/international/article/2022/12/22/at-jordan-summit-arab-countries-and-france-warn-iraq-against-iranian-influence_6008661_4.html

(...)

Men kan de verzoekende partij in deze omstandigheden zeker geen effectieve bescherming van niet-tijdelijke aard waarborgen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster besluit:

"Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met :

- het risico op ernstige schade omwille van het specifiek profiel als jonge alleenstaande vrouw, als vrouw met dwerggroei, als vrpoouwelijke staatsdienaar die met het openen van een briefwisseling en daarenboven een briefwisseling houdende gevoelige informatie; die de protesten heeft gesteund, wiens naam en gestalte gekend zijn omdat zij reeds omwille van die specificiteit opvalt, maar ook omdat zij in het openbare is opgetreden als voorzitter van een vereniging gesticht voor haar broers in het voordeel van de mensen met klein gestalte die in Irak genegeerd worden, die heeft geholpen tot de verspreiding van informatie met betrekking tot de repressie die aan het organisereb wasen die zich heeft kritisch opgesteld tegen de regering ;

- de veiligheidssituatie.

- Het in fine bijzonder kwetsbaar profiel van de verzoekende partij omwille van haar geslacht en bijkomende zichtbare handicap.

De beslissing van het CGVS is evenmin behoorlijk gemotiveerd conform artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire bescherming dient aan de verzoekende partij te worden toegekend."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een fotokopie van een arrestatiebevel en onderzoek met beëdigde vertaling (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Bij een op 16 april 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet opnieuw de in punt 2.2.1. aangehaalde fotokopie van een arrestatiebevel en onderzoek met beëdigde vertaling (stuk 1), evenals een beëdigde vertaling van een commentaar bij een foto van een vermoorde acteur (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van

de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden acht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ziet overigens niet in hoe artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geschonden zou (kunnen) zijn, daar deze bepaling betrekking heeft op een volgend verzoek om internationale bescherming en *in casu* een eerste verzoek om internationale bescherming voorligt. Bijgevolg mist dit onderdeel van het middel juridische grondslag.

2.3.1.2. In de mate dat verzoekster de schending aanvoert van het *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht”*, moet worden opgemerkt dat de Raad geen dergelijk beginsel bekend is en dat verzoekster nalaat hierbij verdere toelichting te geven zodat ook dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) niet kan worden geconcludeerd dat zij in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève dient te koesteren nu (i) het frappant is dat naast het opstarten van een tuchtprocedure geen verdere stappen tegen haar werden ondernomen en zij nadien haar werk gewoon mocht blijven verderzetten, terwijl mevrouw R., het hoofd van financiën en administratie, wel werd ontslagen en ook haar directe overste, A., werd overgeplaatst, (ii) zowel zijn security als de politie er van uit gingen dat de verantwoordelijke persoon van het ministerie van opvoeding het werkelijke doelwit van de beschieting was, zij de schutter nadien nooit meer gezien heeft en niemand van haar familie na haar vertrek aan haar gelieerde problemen ondervond, (iii) haar vrees om net als andere meisjes die deelnamen aan protesten te worden gearresteerd kant noch wal raakt daar zij zelf nooit heeft deelgenomen aan de protesten en zij ervoor koos het land legaal te verlaten, (iv) de problemen die zij ondervond omwille van haar kleine gestalte onvoldoende ernstig zijn om gewag te kunnen maken van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, (v) het feit dat haar broers en zus hier in België de status van vluchteling kregen toegekend, geen doorslaggevende invloed heeft op de inschatting van haar vrees voor vervolging en (vi) de door haar neergelegde documenten deze appreciatie niet wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Irak, te hebben verlaten uit vrees voor arrestatie nadat zij op 12 maart 2020 op haar werk als postbediende bij de hoge juridische raad een vertrouwelijke brief uit Iran over maatregelen tegen de opposanten had geopend en gefotografeerd en daarbij werd betrappt. Er zou tegen haar een tuchtprocedure zijn opgestart. In de periode daarna zou zij steeds dezelfde persoon bij haar in de buurt hebben opgemerkt. Deze persoon zou op 29 juni 2020 zijn wapen hebben getrokken en in haar richting hebben geschoten. Nadat haar moeder op 5 juli 2020 overleed aan een longinfectie zou verzoekster besloten hebben om Irak te verlaten, wat zij op 12 oktober 2020 gedaan zou hebben. Recent zou verzoekster via haar vader te weten zijn gekomen dat na haar vertrek personen bij vrienden van haar vader in een café naar haar kwamen informeren. Naast deze problemen wijst verzoekster tevens op haar kleine gestalte, waardoor zij geregeld werd uitgelachen en geen werk kon vinden in de richting waarin zij afstudeerde.

Ter staving van haar relaas legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure haar originele werkbadge voor, evenals een usb-stick met daarop kopieën van haar identiteitskaart, van haar paspoort, van foto's van haar werk, van foto's en video's in verband met haar activiteiten bij de vereniging voor personen met dwerggroei en röntgenfoto's van de schouder van haar moeder, van de overlijdensakte van haar moeder en van foto's van de doodskist van haar moeder (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 8, map met 'documenten').

Haar identiteitskaart, paspoort, werkbadge, foto's van haar werk en foto's en video's in verband met haar activiteiten bij de vereniging voor personen met dwerggroei vormen een indicatie aangaande de identiteit, nationaliteit en werkzaamheden van verzoekster. Deze staan *in casu* niet ter discussie, doch hieruit kan niet blijken dat verzoekster op haar werk betrappt werd op het openen en fotograferen van een vertrouwelijke brief, laat staan dat zij omwille daarvan dient te vrezen om te worden gearresteerd. Uit de overlijdensakte, de foto's van een doodskist en de röntgenfoto's kan blijken dat de moeder van verzoekster overleden is. Dit wordt dan ook niet in twijfel getrokken. Hieruit kan echter niet blijken dat verzoekster het doelwit was van een beschieting die gelinkt was aan haar werkzaamheden.

Wat betreft het bij het verzoekschrift en de aanvullende nota gevoegde arrestatiebevel, stelt de Raad vast dat (i) uit de vertaling ervan blijkt dat de naam van verzoeksters moeder en de geboorteplaats, het beroep en de beschrijvingen van verzoekster in dit document niet werden ingevuld en dat (ii) het een fotokopie betreft waarvan de authenticiteit niet te controleren is. Gelet op deze vaststellingen en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat diepgewortelde corruptie, wijdverspreide documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Irak als in het buitenland Iraakse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door omkoping van overheidsbeambten verworven zijn (adm. doss., stuk 9, map met 'Landeninformatie', COI Focus "*Irak. Corruptie en documentenfraude*" van 20 mei 2021), kan er geen objectieve bewijswaarde worden gehecht aan het arrestatiebevel.

Uit de bij de aanvullende nota gevoegde vertaling van een commentaar bij een foto van een vermoorde acteur kan blijken dat op 31 mei 2021 een kunstenaar is overleden als gevolg van verwondingen die hij opliep bij een aanval door onbekende personen. Hieruit blijkt niet om welke redenen deze persoon werd aangevallen, laat staan dat hieruit kan blijken dat verzoekster dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade. Dat deze acteur een vriend was van verzoekster en ook een lid was van de vereniging waarvan zij voorzitter was, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die niet zo maar kan worden aangenomen nu verzoekster hiervan geen enkel gewag maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud, anderhalf jaar na dit overlijden, ook niet toen haar werd gevraagd naar de risico's die verbonden waren aan haar activiteiten voor deze organisatie (adm. doss., stuk 7, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Hoe dan ook kan hieruit niet blijken dat verzoekster persoonlijk dient te vrezen voor vervolging.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoekster voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of verzoeksters verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante

informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing dat verzoekster hem niet heeft kunnen overtuigen wat betreft haar vrees in verband met haar werkzaamheden. Hij baseert zich hiervoor op de volgende overwegingen:

“Dat omwille van het fotograferen van een vertrouwelijke brief een tuchtprocedure tegen u zou zijn opgestart, valt binnen de lijn der verwachtingen. Het is echter frappant dat mevrouw R. (...) geen verdere stappen, tegen u ondernam. U mocht nadien gewoon uw werk blijven verderzetten, terwijl zij wel werd ontslagen en ook uw directe overste A. (...) werd overgeplaatst (CGVS p.15-16, 18). U bleef naar uw werk gaan en haalt nergens aan dat u werd ontslagen of dat andere maatregelen tegen u genomen werden (CGVS p.16, 18). U verklaart het gevoel gehad te hebben dat u in de gaten werd gehouden. U zag immers dezelfde persoon verschillende keren in uw buurt. U weet niet waarom of door wie of welke organisatie u gevolgd zou worden. In eerste instantie dacht u er zelfs niet aan dat u gevolgd zou worden, maar toen deze persoon zijn pistool trok, kreeg u opeens toch het gevoel dat u het doelwit was (CGVS p.16, 18-19). Zowel zijn security als de politie ging er echter van uit dat de verantwoordelijke persoon van het ministerie van opvoeding, die tevens in uw buurt woonde, het werkelijke doelwit van de beschieting was (CGVS p.16-17). In ieder geval hebt u de schutter nadien nooit meer gezien (CGVS p.17). Nochtans bleef u na de beschieting nog enkele maanden op hetzelfde adres wonen (CGVS p.3-4). Uw vader verblijft daar momenteel nog steeds en stelt het goed (CGVS p.5-6). Niemand van uw familie ondervond na uw vertrek aan u gelieerde problemen (CGVS p.8). U vernam enkel zeer recent dat uw vader van andere mannen te weten kwam dat zij in een café werden aangesproken om informatie over u te bekomen. U weet echter niet wie de personen die dit vroegen waren, noch wanneer dit plaatsvond (CGVS p.8, 19). Dit wijst er allerminst op dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren.”

Door in voorliggend verzoekschrift louter te wijzen op haar kwetsbaar profiel als vrouw in een maatschappij die de vrouwen niet op gelijke basis behandelt, als sjiiitische moslim en als persoon met dwerggroei die de belangen van mensen die door de regeringen verwaarloosd zijn durft te verdedigen en waarvan naaste familieleden het land ontvlucht zijn naar het Westen, brengt verzoekster geen concrete elementen en argumenten aan die deze motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht plaatsen. Ook door erop te wijzen dat zij werd aangeworven in een staatsdienst en desondanks als verrader heeft gehandeld, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij actueel een gegronde vrees voor vervolging hoeft te hebben.

Waar verzoekster aanvoert dat zij thans wordt beschuldigd op grond van artikel 164 van het Iraakse Strafwetboek en dat zij hiervan een arrestatiebevel heeft overgemaakt, kan worden verwezen naar de hierboven aangehaalde redenen waarom aan dit document geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

Voor zover verzoekster nog bemerkt dat R. geen stappen tegen haar kon ondernemen omdat zij zelf ontslagen werd, haalt zij nog steeds geen overtuigende argumenten aan om de Raad te doen oordelen dat zij in verband met haar werkzaamheden dient te vrezen voor vervolging. De vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoekster na het fotograferen van een vertrouwelijke brief haar werk gewoon kon verderzetten en dat, behoudens een logische tuchtprocedure die tegen haar werd opgestart, geen andere maatregelen tegen haar werden ondernomen, blijven onverminderd overeind. De Raad wijst er op dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* dient te worden aangetoond. Door er louter op te wijzen dat het hoofd van financiën en administratie haar niet kon ontslaan omdat zij zelf werd ontslagen, blijft verzoekster hiertoe in gebreke. De omstandigheid dat de tuchtprocedure nog kan uitlopen tot een gerechtelijke procedure doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dit hoeft *ipso facto* immers niet te leiden tot de vaststelling dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging moet hebben. De Raad stelt vast dat verzoekster, uit wiens verklaringen blijkt dat zij in haar functie bij de hoge juridische raad een vertrouwelijke brief had geopend en had gefotografeerd en daarbij werd betrapt, geen concrete elementen aanbrengt die erop zouden wijzen dat de tegen haar omwille van dit laakbare handelen opgestarte procedure onheus zou verlopen of voor haar onheuse gevolgen zou teweegbrengen. De enkele verwijzing naar de hoge mate van corruptie in Irak volstaat hiertoe niet. Ook dat verzoekster op haar werk in de gaten zou worden gehouden, is gezien de ernst van de feiten die zij in haar functie als postbediende zou hebben gepleegd niet abnormaal en allerminst voldoende om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofd. Dat zij op haar werk zou worden gelaten om haar te bespieden, betreft voorts een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hetzelfde geldt waar zij stelt niet te kunnen uitsluiten dat zij door haar collega's niet verklikt werd.

Verzoekster laakt voorts dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) geen rekening hield met de inhoud van de briefwisseling die zij opende en fotografeerde doch de Raad kan slechts vaststellen dat, zo dit al gebeurd zou zijn en wat de inhoud ook geweest was, er naast het opstarten van een tuchtprocedure geen verdere stappen tegen haar werden ondernomen en dat zij aldus een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Waar verzoekster er ook nog op wijst dat zij het rechtstreekse doelwit is geweest van een beschieting en dat zij ervan overtuigd is dat ze slechts gered werd door het feit dat een van de bewakers van een buur zelf in de richting van de daders begon te schieten, gaat zij voorbij aan de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing dat (i) zowel de security van haar buurman als de politie er van uit gingen dat haar buurman, die de verantwoordelijke persoon van het ministerie van opvoeding was, het werkelijke doelwit van de beschieting was, dat (ii) zij de schutter nadien nooit meer gezien heeft, terwijl zij na de beschieting nog enkele maanden op hetzelfde adres bleef wonen en dat (iii) niemand van haar familie na haar vertrek problemen ondervond die met haar situatie verband hielden. Deze overwegingen vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoekster niet weerlegd of ontkracht door er louter op te wijzen dat de Iraakse veiligheidsdiensten gekend zijn voor talrijke mensenrechtenschendingen, zoals foltering, ontvoeringen en executies.

Het betoog van verzoekster is bijgevolg niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van de door haar ingeroepen problemen in verband met haar werkzaamheden als postbediende bij de hoge juridische raad, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Uw vrees te worden gearresteerd, net als andere meisjes die deelnamen aan protesten, slaat kant noch wal. Waarom u dit vreest kunt u niet meteen uitleggen. U hebt zelf immers nooit deelgenomen aan de protesten. Bovendien zou u de opposanten ook enkel mondeling gewaarschuwd hebben met betrekking tot de inhoud van de brief die u opende. U hebt de brief niet op Facebook gepost, aangezien de foto tijdens de tuchtprocedure van uw telefoon werd verwijderd. Dat u de autoriteiten zou hoeven te vrezen is pure speculatie van uwentwege, dewelke u met geen enkele indicatie kunt staven. Dit is tevens onverenigbaar met het feit dat u ervoor koos het land legaal te verlaten (CGVS p.12, 17, 21). Indien u werkelijk zou hebben gevreesd dat de autoriteiten u wil(l)d en arresteren, is het zeer bevreemdend dat u ervoor koos zich op zulke manier bloot te stellen aan een niet te onderschatten risico. Dit doet dan ook vermoeden dat u in werkelijkheid niets te vrezen hebt van de Iraakse autoriteiten.”

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op *“het heel gevoelig inhoudelijk karakter”* van de briefwisseling die toevallig in haar handen geraakte en meent dat niet ernstig betwist wordt dat zij *“gebruik heeft gemaakt een van de inhoud van de briefwisseling en betogers verwittigd heeft van een dreigende repressie die door Iran gesteund werd”*. Zij weerlegt hiermee evenwel niet dat zij met geen enkele indicatie kan staven dat zij de autoriteiten zou hoeven te vrezen. In dit verband wordt er in de bestreden beslissing wel degelijk pertinent op gewezen dat zij de opposanten enkel mondeling gewaarschuwd zou hebben met betrekking tot de inhoud van de brief die zij opende en dat zij de brief niet op facebook heeft gepost.

Door nog louter te stellen dat zij *“redelijk kan en mag denken dat tegen haar een zwaar wichtig dossier opgemaakt werd”*, weerlegt verzoekster niet dat zij zich wat betreft haar vrees voor de autoriteiten beperkt tot loutere speculatie. Bovendien is deze vrees onverenigbaar met de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij ervoor koos om haar land legaal te verlaten.

Aldus weerlegt noch ontkracht verzoekster de voorgaande motieven van de bestreden beslissing.

Wat betreft de problemen die verzoekster in Irak heeft gekend omwille van haar kleine gestalte, is de adjunct-commissaris van oordeel dat deze onvoldoende ernstig zijn om gewag te kunnen maken van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Hij licht dit als volgt toe in de bestreden beslissing:

“Uw moeder was uw grootste steun en toeverlaat. Uw broers en zussen hadden hun eigen leven en hoewel uw vader wat strenger was en op een minder liefdevolle manier met u omging dan uw moeder, ondersteunde hij u ook (CGVS p.19-20). Toen u nog geen werk had werd u onderhouden door uw familieleden en later kon u via uw vrijwilligerswerk bij de vereniging voor mensen met dwerggroei aan een job bij de hoge juridische raad geraken (CGVS p.9-10). U werd zowel in de lagere school, als in het secundair als op de universiteit gepest. U werd uitgelachen en nageroepen, maar slaagde er uiteindelijk

wel in uw diploma aan de universiteit te behalen. Ook buiten school merkte u dat mensen over u roddelden en u scheef bekeken. U merkte dat uw zussen en vriendinnen zich schaamden als ze met u over straat liepen en had het gevoel ongewenst te zijn. Bovendien kon u geen partner vinden. U slaagde er tevens niet in werk te vinden op uw studieniveau (CGVS p.8-9, 12, 20). Hoewel dit uiteraard laakbaar en verwerpelijk is, kunnen deze incidenten echter niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is dus onvoldoende ernstig en zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een dergelijke behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming. Hoewel het CGVS aanneemt dat zulke behandeling niet aangenaam is, is dit niet van die aard dat u niet zou kunnen terugkeren naar Irak. Deze feiten vormden tevens niet de aanleiding voor uw vertrek. Uw broer M. (...) en zus R. (...), dewelke ook personen met dwerggroei zijn, vertrokken reeds jaren eerder uit Irak. Hoewel u samen met hen had kunnen vertrekken, koos u ervoor in Irak te blijven, waar u klaarblijkelijk nadien nog jarenlang kon verblijven, zonder ernstige problemen te ondervinden."

Waar verzoekster de adjunct-commissaris verwijt ook geen grondig onderzoek te hebben gevoerd in het kader van de subsidiaire bescherming, gaat zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing tevens wordt gesteld dat van de behandeling die zij in Irak had ondergaan "evenmin (kan) worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming".

Door voorts nog aan te voeren dat "de maatschappij heel traag evolueert ten opzichte van aangeboren handicappen die ook vaak geassimileerd worden met mentale achterlijkheid" en dat als vrouw een zichtbare handicap vertonen onbetwist voor vergaande discriminatie zorgt in het dagelijks leven, brengt verzoekster geen concrete elementen en argumenten aan die de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, waarin wordt erkend dat wat zij in Irak meemaakte laakbaar en verwerpelijk is, in een ander daglicht plaatsen. Dat de Iraakse regering geen stappen zou ondernemen om de mentaliteit te laten veranderen of om sociale tegemoetkomingen aan te bieden, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoekster nog aanstipt dat zij op haar werk geenszins aanvaard werd door haar chef A., wijst de Raad erop dat zij tijdens de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment verklaard heeft dat zij door haar overste niet aanvaard werd omwille van haar dwerggroei en dat haar bovendien op 25 juni 2020 te kennen werd gegeven dat haar overste zou worden overgeplaatst (adm. doss., stuk 7, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Bovendien toont verzoekster allerminst aan dat dit voldoende ernstig is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verzoekster ontwikkelt in haar verzoekschrift nog een algemeen betoog over haar risicoprofiel als alleenstaande vrouw met een zichtbare handicap van dwerggroei en meent dat de adjunct-commissaris hiermee geen rekening gehouden heeft. De loutere verwijzing naar haar profiel volstaat evenwel niet om aan te tonen dat zij in haar land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees of dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Aldus slaagt verzoekster er ook niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Het feit dat uw broers en zus, R. I. J. (...), H. I. J. Al-H. (...) en M. I. J. Al-H. (...), hier in België de status van vluchteling kregen toegekend, heeft geen doorslaggevende invloed op de inschatting van uw vrees voor vervolging. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld."

De voormelde motieven worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster laakt dat geen rekening werd gehouden met haar verklaringen over “*het gebrek van haar bescherming als vrouw*”, wijst de Raad er op dat vermits haar problemen niet doen blijken van een actuele vrees voor vervolging, dan wel onvoldoende ernstig zijn om gewag te kunnen maken van vervolging, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Irak.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zij in verband met haar werkzaamheden geen actuele nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt en dat de problemen die zij ondervond zou hebben omwille van haar kleine gestalte onvoldoende ernstig zijn om gelijk te kunnen worden gesteld met vervolging of foltering of een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Verzoekster kan de adjunct-commissaris niet dienstig verwijten geen onderzoek te hebben gevoerd naar “*de impact van de sanitaire situatie ten gevolge van Corona-Covid 19, hoewel artikels de schrijnende gevolgen ervan aankaarten, zoals armoede, gebrek aan medische infrastructuur en middelen*”, nu zij hiervan in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt. Bovendien toont verzoekster met haar algemene betoog en de algemene informatie die zij in haar verzoekschrift aanhaalt niet *in concreto* aan dat zij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de adjunct-commissaris op basis van de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekster omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berrmbommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie – sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een

situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische militieën en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen informatie aan die een ander licht werpt op deze beoordeling. Een groot deel van de informatie die zij aanhaalt is van minder recente datum dan de informatie waarop de hierboven aangehaalde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gestoeld. De door haar bijgebrachte informatie die recenter is, ligt voorts in dezelfde lijn als de informatie waarop het CGVS zich beroept. Hieruit kan blijken dat er nog steeds aanslagen van ISIS en raketaanslagen plaatsvinden in Irak en dat daarbij ook burgerslachtoffers vallen, doch niet dat de situatie in Bagdad dermate gewijzigd is dat het thans niet meer opgaat te stellen dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Aldus brengt verzoekster geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het CGVS beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris daaruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in haar hoofd het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN